

Posudek diplomové práce Ing. Petry Paťkové „Nabývání vlastních akcií a finanční asistence.“

Téma předložené práce považuji za vhodně zvolené. Práce se zabývá problematikou která je v současné době velmi aktuální, zejména ve vazbě na implementaci novely Druhé měřnice Rady č. 77/91/EHS do českého právního řádu.

Obecně lze o předložené práci říci, že je zpracována na dobré úrovni, je přehledná a posuzovanou problematikou se zabývá v potřebné hloubce. Autorka projevila i solidní znalost literatury týkající se příslušné právní úpravy v obchodním zákoníku i ve Druhé směrnici a sama se k řadě problémů vyjádřila, a to mnohdy i polemicky.

V zásadě dobrá je i práce s poznámkovým aparátem. Určité výhrady však lze mít k některým nepřiliš obratným formulacím (viz např. druhý odstavec na s. 4, poslední odstavec na s. 7, druhý odstavec na s. 23 atd.)

Na hodnocení kvality práce nic nemění následující dílčí připomínky týkající se spíše drobnějších formulačních ale někdy i odborných pochybení. Za taková pochybení lze považovat zejména to, že autorka:

- V závěrech na s. 6. a 7. necituje prameny, ze kterých čerpá (činí tak ovšem v další části práce).
- Není vždy důsledná v zavádění zkratk. Tak např. na s. 17 používá zkratku „SLIM“, kterou vysvětluje až v pozdějším textu.
- Není vždy důsledná ve využívání poznámek pod čarou. Tak např. na s. 7 uvádí v textu, část případů, kdy mohou být posuzované transakce pro společnost výhodné, další část pak umísťuje do poznámky pod čarou.
- Poněkud nelogická mi připadá argumentace nesprávnosti názoru, že společnost nemůže nabývat vlastní akcie libovolným způsobem. K této otázce autorka na s. 48 dovozuje, že umožňuje-li právní úprava v obchodním zákoníku vyloučení přednostního práva na upisování akcií, není důvodu nevztáhnout tuto úpravu i na nabývání vlastních akcií aniž by byl porušen princip rovnosti akcionářů. Takový závěr ale podle mého soudu není správný. Umožňuje-li obchodní zákoník výslovně vyloučit přednostní právo akcionářů na upisování akcií existuje-li pro to důležitý zájem společnosti, mohla by snad autorka dovozovat analogické použití tohoto ustanovení pro nabývání vlastních akcií (pokud by takovou analogii dokázala vyargumentovat), stěží ale může dovozovat, že by v takovém případě byl zachován princip rovného zacházení s akcionáři.

Ve třetím odstavci na s. 9 vyslovuje autorka názor, že se „v naší právní kultuře“ v brzké době dominantněji neprojeví úprava obdobná americké úpravě smluvní ochrany věřitelů. Zajímalo by mne, zda si myslí, že by to bylo účelné.

Přes uvedené drobné výhrady považuji předloženou práci za dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 8. května 2008

A rectangular box containing a handwritten signature in dark ink. The signature is cursive and appears to read 'Ivana Štenglová'. There is a checkmark-like flourish above the signature.

JUDr. Ivana Štenglová